آینه

کیهان

اعدام و مصادره اموال راه‌حل فوری مقابله با تروریست‌های اقتصادی

● در ماه‌های گذشته تروریست‌های اقتصادی که تعداد آنها محدود و طبیعتا برای نهادهای اطلاعاتی و قضائی کشور شناخته شده هستند با اخلال در نظام اقتصادی کشور باعث بالارفتن شدید نرخ ارز و به تبع آن گران‌شدن ارزاق عمومی مردم شده‌اند، این نوسانات لحظه‌ای که در سفره مردم تاثیر آنی داشته است آنان را نسبت به آینده و دستاوردهای فراوان و بی‌شمار جمهوری اسلامی در نزدیک چهار دهه گذشته مأیوس ساخته است و این نهایت خواسته و آرزوی دشمنان بیرونی این کشور است. دشمنان درصدد هستند که با مأیوس‌سازی مردم، رجال پشیمان را به میانه میدان کشیده و از زبان آنان از ضرورت سازش برای حل مشکلات سخن بگویند و برخورد قاطع و پشیمان‌کننده دستگاه قضا می‌تواند به همه طرفین درگیری اعم از مردمی که زندگی آنان تحت‌الشعاع بی‌کفایتی برخی مدیران قرار گرفته است، مسئولین دولتی و دشمنان بیرونی چند پیام را برساند؛ ۱- مردم شریف، انقلابی، شهیدپرور و مسلمان کشور اطمینان یابند که نظام اسلامی حامی حقوق طبیعی و اولیه آنان بوده و بر سر این حقوق با هیچ فردی مماشات نمی‌کند.

۲- برخی مسئولین بدانند که مشکل از نحوه مدیریت آنان است نه اخم و لبخند دشمنان و قدرت‌های بیرونی، نظام اسلامی در صورت برخورد دستگاه قضا با اخلالگران نظام اقتصادی می‌تواند مشکلات موجود را رفع و دشمنان را ناامید سازد.

۳- دشمنان بیرونی از جمله آمریکا اطمینان یابند که ایران با کشورهای دیگری که فشار ابرقدرت‌ها زمینه‌ساز تسلیم و مذاکرات منتج به سازش شد تفاوت‌های ریشه‌ای داشته و هیچ‌گاه برخی فشارها زمینه‌ساز تغییر در تصمیمات مدیران و راهبرد کلان کشور نخواهد شد.

اعتماد

به مردم آدرس غلط دادیم

● **حسین مرعشی:** صحبت‌کردن در مورد عدالت برای مردم الان هیچ جذابیتی ندارد. ما از بس حرف‌هایی زدیم و عمل نکردیم مردم را خسته کرده‌ایم. ما باید تعریف جدیدی از حاکمیت و حقوق مردم بدهیم و در راستای به‌رسمیت‌شناختن توانایی انسان‌ها در ایجاد یک سیستم اداری چابک و ایجاد سیستم ضد فساد حرکت کنیم. خیلی کارهای مهم‌تری داریم که بر توسعه عدالت مقدم است. تا زمانی که یک سیستم اداری درست را در ایران مستقر نکنیم و سیستم‌ها را مدرن نکنیم، نمی‌توانیم امید داشته باشیم که عدالت مستقر شود. عدالت با شعار محقق نمی‌شود؛ عدالت با برنامه‌های مناسب مستقر می‌شود. همه آنچه فکر می‌کردیم باید برای استقرار عدالت لازم است، انجام دادیم. ملی‌شدن بانک‌ها، ملی‌کردن صنایع و مصادره زمین‌های کشاورزی از جمله آنها بود. همه این کارها را کردیم اما عملا نتیجه منفی داد. اتفاقی که در اقتصاد ایران افتاد این بود که در سال ۶۸ در نتیجه سیاست‌های چپ انقلابی از یک طرف و شرایط اقتصادی تحت تاثیر جنگ از طرف دیگر کار را به جایی رساند که هر ایرانی در سال ۶۸ نصف هر ایرانی در سال ۵۶ ثروت داشت. تولید ناخالص داخلی کشور بسیار کند شد.

جوان

دولت باید استیضاح شود

● **نقوی‌حسینی:** ما مجلسی توانمند نداریم. مجلسی که به تکلیف قانونی خود عمل نکند یعنی اقتدار لازم را ندارد. مجلس در مقابل این تخلف‌ها؛ کم‌کاری‌ها؛ در مقابل این رفاه‌زدگی‌ها؛ تجمل‌گرایی‌ها و انحرافات متأسفانه سکوت می‌کند و بی‌تفاوت می‌گذرد. سه وزیر را می‌آورد در مجلس استیضاح کند و به هر سه رأی بیشتر از دوره قبل می‌دهد و آنها را به وزارتخانه برمی‌گرداند. ما سؤال از رئیس‌جمهور مطرح می‌کنیم و ۶۰ الی ۷۰ نفر بیشتر نمی‌مانیم. باید حداقل یک‌چهارم از نمایندگان سؤال از رئیس‌جمهور بکنند تا سؤال قابل مطرح‌شدن باشد. یا استیضاح با اکثریت آرا تعیین می‌شود. ما که معمولا ۸۰ نفر داریم و داد و فریاد هم می‌زنیم. همان‌طور که در fatf و پالرما دیدید که ما فریاد زدیم ولی متأسفانه اکثریت مجلس اصلاح‌طلبان و مستقلان هستند با این وجود ما وکیل مردم هستیم و به وظیفه خودمان عمل می‌کنیم. ما در قبال این انحرافات و فسادها و تجمل‌گرایی‌ها و این گرایش‌ها رفاه‌زدگی کوتاه نمی‌آییم و حتما صدایمان را ملت خواهند شنید. در این شرایط به اعتقاد من واقعا باید دولت استیضاح شود.

politics@sharghdaily.ir

اخطاریه

مخاطب محترم (آقای احمدرضا توسلی)، بدین وسیله اعلام می‌گردد برابر نامه شماره ۹۷۱۰۱۱۲۱۴۲۴۰۰۲۷۵ مورخ ۱۳۹۷/۳/۲۹ شعبه اول اجرای احکام مدنی دادسرای ناحیه ۶ (خارک) و دادنامه شماره پرونده ۸۹۰۹۹۸۰۲۳۰۶۰۰۰۵۸ مورخ ۹۰/۶/۵ شعبه ۱۰۸۳ دادگاه مجتمع کارکنان دولت - تهران و اجرائیه شماره ۹۲۱۰۴۲۰۲۳۰۶۰۰۰۱ مورخ ۱۳۹۲/۴/۲۹ شعبه ۱۰۸۳ دادگاه عمومی جزایی تهران شما ملزم به انتقال قطعی ۴۷۱/۵ سهم موضوع سند شماره ۴۷۰۳۸ مورخ ۱۳۸۵/۰۹/۲۷ دفتر ۳۴۵ تهران به نام آقای هوشنگ صمصام گردیده‌اید، لذا بدینوسیله به شما اعلام تا ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ رویت این اخطاریه اقدام، در غیر اینصورت مطابق مقررات عمل خواهد شد.

دفتر اسناد رسمی شماره ۳۴۵ تهران

دادستان تهران:

ترویج نافرمانی مدنی در دستور کار مقامات آمریکا است

دشمن می‌خواهد با دامن‌زدن به مطالبات مردم، این مطالبات را به عنوان نافرمانی مدنی جلوه‌گر کند

عکس: علی شیربند، میزان

میزان: دادستان تهران در جلسه با قضات دارای پایه قضائی، با اشاره به اجرای حکم محمد ثلاث گفت: «بلافاصله پس از حادثه، شهریاری سرپرست دادسرای جنایی در بیمارستان محل بستری متهم حضور یافت و از متهم تحقیق کرد. نامبرده نیز با اقرار به ارتکاب جرم و اینکه آگاهانه و عامدانه چنین اقدامی را کرده است، در توجیه اقدام خود به عصبانیتش نسبت به مأموران استناد کرد؛ ضمن اینکه فیلم پخش‌شده از حرکت اتوبوس مؤید عمدبودن اقدام راننده است».

نحوه رسیدگی به اتهام محمد ثلاث

دادستان تهران درباره اظهارات زینب طاهری به عنوان وکیل محمد ثلاث، با بیان این نکته که نامبرده در جریان تحقیقات مقدماتی و محاکمه فاقد سمت در پرونده بوده و صرفا پس از صدور حکم از ناحیه دادگاه و تأیید آن در دیوان عالی کشور و در مرحله اعاده دادرسی با معرفی خود به عنوان وکیل، درخواست اعاده دادرسی را از سوی محکوم‌علیه تقدیم کرد، گفت: «اظهارات وکیل مذکور خلاف واقع است و با هدف تشویش اذهان عمومی ایراد شده و حداقل آنکه نامبرده علم داشته است به اینکه چنین اظهارات خلاف واقعی، مشوش اذهان عمومی است. دولت‌آبادی درخصوص رعایت مقررات اصول دادرسی عادلانه در جریان تحقیق و محاکمه محمد ثلاث با اشاره به برخی نقدها نسبت به محاکمه و اجرای حکم او نیز گفت: دادستانی تهران بر اساس مقررات آیین دادرسی کیفری با طمأنینه رسیدگی کرد، اما متأسفانه اظهارات یک وکیل باعث شد خیلی‌ها به خطا بروند و به دستگاه قضائی هجمه شد و قوه قضائیه را به اجرای حکم قصاص یک فرد بی‌گناه متهم کردند در حالی که این حکم در دیوان‌عالی کشور تأیید و اعاده دادرسی آن نیز رد شده بود. جعفری‌دولت‌آبادی در رد ادعای زینب طاهری به عنوان وکیل ثلاث مبنی بر اینکه بازسازی صحنه در محل وقوع جرم به عمل نیامده است، گفت: «بازسازی صحنه در پرونده قتل الزامی نیست؛ بلکه برای رساندن قاضی به یقین و تکمیل علم وی به عمل می‌آید و در این پرونده که جرم به نحو مشهود واقع شده و فیلم مربوطه نیز به انحای مختلف در رسانه‌ها و فضای مجازی بازتاب داشته و همچنین متهم به کرات اقرار به عمدی‌بودن قتل کرده است، بازسازی صحنه جرم ضرورتی نداشته است».

صدور ۲۱۰ فقره حکم برای متهمان خیابان پاسداران

دادستان تهران درخصوص محاکمات دیگر متهمان حادثه پاسداران، از صدور ۲۱۰ فقره حکم از سوی شعب دادگاه انقلاب اسلامی خبر داد و افزود: «برنامه‌ریزی به گونه‌ای است که محاکمه تمامی عوامل آشوب‌های اسفندماه تا پایان تیرماه به اتمام می‌رسد». جعفری‌دولت‌آبادی به موضوع مؤسسات مالی و اعتباری نیز پرداخت و با اشاره به انتقاد یک مقام دولتی نسبت به آزادی برخی متهمان مرتبط با مؤسسات مالی و اعتباری و مرتبط‌دانستن تجمعات اعتراضی مردم با آزادی این متهمان گفت: «در حال حاضر ۹ متهم اصلی پرونده‌های مؤسسات مالی و اعتباری در بازداشت به سر می‌برند. علت تشکیل پرونده‌های قضائی مربوط به این مؤسسات ناشی از عدم نظارت مسئولان دولتی بر وضعیت مؤسسات مذکور بوده و به واقع این پرونده‌ها میراث گذشته است که امروز مشکلات آن به دولت و دستگاه قضائی سرریز شده است».

اقتدار دادستان به حدی است که هر جا ورود کند، به آن اقدام شأنیت می‌بخشد

دولت‌آبادی ادامه داد: «شأن و اقتدار دادستان به حدی است که هر جا ورود کند، به آن اقدام شأنیت می‌بخشد و تجربه دادسرا در حمایت از حقوق عمومی به لحاظ تأخیر پرواز هواپیماها مؤید این نکته است چراکه مردم احساس می‌کنند در حاکمیت بیانی برای دفاع از حقوق عموم وجود دارد و متولیان نسبت به تضییع حقوق مردم حساس هستند». دادستان تهران با توصیه به اینکه نقض حقوق عمومی نباید سیاسی شود، ادامه داد: «باید جنبه اجتماعی حقوق عمومی حفظ شود و در ورود به مسئله حقوق عامه باید دقت عمل صورت گیرد و برای مردم ملموس و تأثیرگذار باشد». دولت‌آبادی با تأکید بر اینکه مسائل حقوق عمومی از یک سنخ نیستند و درجاتی دارند، افزود: «ما باید از مصادیقی شروع کنیم که کمتر در آن شبهه است، مستوجب دخالت در وظایف دولت نباشد و مشکلات مردم نیز برطرف شود».

اجتناب از سیاسی‌شدن اقدامات دادسرا در بخش حقوق عمومی

جعفری‌دولت‌آبادی اجتناب از سیاسی‌شدن اقدامات دادسرا در بخش حقوق عمومی را مورد تأکید قرار داد و با یادآوری اظهارات اخیر خود درخصوص خرید ۳۸ هزار سکه طلا توسط یک نفر، گفت: «این پرسش قابل طرح است که فروش این میزان سکه از سوی دولت به یک جوان ۳۱ ساله، اگرچه حسب اعلام مسئولان مربوطه دارای توجیه و منطق اقتصادی مبنی بر ضرورت جمع‌آوری نقدینگی و وجوه سرگردان از دست مردم است، اما اینکه به یک نفر این تعداد سکه به نرخ دولتی واگذار شود و دیگر افراد جامعه حتی یک سکه هم دریافت نکنند، آیا با منطق عدالت اجتماعی انطباق دارد؟». او به برخی نظرهای متفاوت کاربران اعم از موافق و مخالف ذیل اظهارات هفته گذشته دادستان تهران که در فضای مجازی انعکاس یافته بود و از جمله پرسش مطرح‌شده از سوی یکی از کاربران مبنی بر اینکه «این اقدام اگر احتکار نیست پس چیست؟» اشاره کرد و افزود: «دادستانی تهران قصد زیرسؤال‌بردن اقدامات دولت را ندارد، اما از باب تبیین مصادیق حقوق عامه، این موضوع جای طرح و بررسی دارد. همچنین افزایش بهای ۵۰درصدی خودرو در روزهای گذشته که ذهن مردم را به سمت دست‌های مافیایی که پشت این تصمیمات است متوجه می‌کند، این پرسش را مطرح می‌کند که آیا ورود به این موضوع جزء وظایف دادستان در حوزه حقوق عمومی است و اگر داخل در وظایف ذاتی دادستانی نیست، دولت به عنوان متولی خودرو چه اقداماتی در حفظ حقوق عمومی انجام داده است».

وضعیت کشور در شرایط تحریم

موضوع بعدی که دولت‌آبادی به آن پرداخت، تحریم‌های جدید آمریکا و مهلت سه‌ماهه ترامپ در این راستا بود. او با احتمال اینکه در پایان این مهلت وضعیت اقتصادی کشور با مشکلاتی مواجه شود، این اقدام مقامات دولت آمریکا را با هدف تشدید فشارهای اقتصادی به دولت و مردم ایران دانست و افزود: این تجربه دوم در اعمال تحریم‌هاست و در مقابله با این اقدامات لازم است مردم و دولت در صف واحد قرار گیرند تا این بار نیز آمریکا که از اقدامات مذبوحانه خود علیه جمهوری اسلامی ایران در ۴۰ سال گذشته درس نگرفته است، ناکام شود. ممکن است اقدامات تحریمی موجب «زحمت ما» باشد، اما نتیجه نهایی آن، ازبین‌رفتن «عِرض» دولت آمریکا است. دادستان تهران اقداماتی که در کنار تحریم‌ها در دستور کار دولتمردان آمریکایی قرار دارد را شامل فشار اقتصادی و اقدامات عملی از جمله فلج‌کردن تجارت خارجی ایران، حوزه حمل و نقل، مبادلات پولی کشور، فروش نفت و ایجاد جنگ روانی مانند دامن‌زدن به مطالبات مردم با شیوه نافرمانی مدنی و ترویج ناامنی در کشور اعلام کرد و گفت: «آنها می‌خواهند با جنگ روانی در دل مردم ترس بیندازند و از بعد اقتصادی با ممانعت از ورود ارز به داخل کشور و تحریم بانک‌ها، فشار اقتصادی را افزایش دهند و آمریکا در اجرای این هدف تماس‌ها و مذاکراتی با مقامات دیگر کشورها داشته است».

دادستان تهران با بیان اینکه ترویج نافرمانی مدنی به عنوان یکی از برنامه‌هایی که در دستور کار مقامات آمریکایی قرار دارد، گفت: «دشمن می‌خواهد با دامن‌زدن به مطالبات مردم، این مطالبات را به عنوان نافرمانی مدنی جلوه‌گر کند و از هر تنش، تجمع و اعتصاب کم‌اهمیت، حوزه‌ای از نافرمانی مدنی را شکل دهد و لذا مسئولان و مردم دقت کنند که اولا مطالباتشان بحق باشد و ثانیا نحوه مطالبه به گونه‌ای نباشد که به نافرمانی مدنی منجر شود». او با اشاره به بیانات مقام معظم رهبری در مراسم چهاردهم خرداد پیرامون هدف آمریکا در ترویج ناامنی در کشور، افزود: «ناامن‌کردن مرزها، تشجیع گروه‌های تروریستی برای ورود به کشور، ترویج بی‌اعتمادی در مردم نسبت به مسئولان و تلقین این امر که گویا تمامی مسئولان در حال غارت بیت‌المال هستند و دلسردکردن مردم که با انتشار اخبار کذب صورت می‌گیرد، برنامه دیگری است که دشمن درصدد اجرائی‌کردن آن است».

فصل تهدید

شرق: محمد دهقان، نایب‌رئیس فراکسیون ولایی مجلس گفت : اگر خدایی نکرده همچنان تردیدها و نگاه به غرب وجود دارد و دولت همچنان معتقد است تنها راهکار حل مشکلات، عقب‌نشینی است و دوباره می‌خواهند تجربه تلخ گذشته را تکرار کنند، ادامه حضور دولت، خیانت به کشور است و باید کار را به اهلش واگذار کند که این کار تنها خدمت به کشور است. او به مهر گفته: ما اصلا تمایل نداریم که دولت سقوط کرده و با ناکارآمدی زمین بخورد. اگر دولت بتواند کشور را اداره کند، افتخاری برای دولت، نظام و ملت ایران است و تأکیدمان این است که دولت به وظایفش عمل کند؛ اما اگر واقعا احساس می‌کند نمی‌تواند کشور را اداره کند، باید کار را به اهلش بسپارند.

امیر خجسته، نماینده همدان و رئیس فراکسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی، نیز به فارس گفت: «ما ۱۰ تا ۱۵ روز به دولت فرصت می‌دهیم تا برنامه‌های خود را برای مقابله با توطئه‌های دشمن در جنگ اقتصادی به مجلس ارائه کند و اگر نتواند، ما استیضاح وزرای اقتصادی دولت و موضوع عدم کفایت رئیس‌جمهور را در مجلس کلید خواهیم زد و صدالبته این استیضاح و عدم کفایت نه با اهداف سیاسی، بلکه به دلیل ناتوانی در حوزه اقتصادی است. این خواسته مردم است و ما از آن یک درصد نیز عقب‌نشینی نخواهیم کرد».

یحیی رحیم صفوی هم گفته :«گاهی به نظر می‌رسد اگر دولت نباشد، کشور بهتر اداره خواهد شد. بخشی از این نارضایتی‌ها، به دلیل ناکارآمدی مسئولان است...»؛ این گفته یحیی رحیم‌صفوی در جمع پیش‌کسوتان و رزمندگان دفاع مقدس استان فارس درباره فقدان «دولت» در شرایطی است که برخی چهره‌های اصولگرا این روزها طرح استیضاح، استعفا یا عدم کفایت سیاسی رئیس‌جمهوری را مطرح می‌کنند و برخی دیگر بر طبل آمدن رئیس‌جمهوری نظامی می‌کوبند. این سخنان را «عصرایران» به‌نقل از «فارس» منتشر کرده است.

ایده‌هایی که اصولگرایان مطرح می‌کنند، آن‌قدر غیرمحتمل یا بعید به نظر می‌رسد که افرادی از میان خودشان به آن پاسخ داده‌اند. محمدرضا باهنر، دبیرکل جامعه اسلامی مهندسین، پیش‌تر به «شرق» گفته بود: «من هنوز هم می‌گویم، آن زمان هم می‌گفتم که ما در جمهوری اسلامی یک بار رأی به عدم کفایت سیاسی ریاست‌جمهوری دادیم که بنی‌صدر بود؛ حقش بود و نوش جانش؛ اما من آرزو می‌کنم تا زمانی که در قید حیات هستم، دیگر از این اصل هیچ مجلسی استفاده نکند؛ چون خیلی هزینه‌های بالایی دارد. می‌دانید بعد از عزل بنی‌صدر چه هزینه‌هایی به کشور وارد شد؟ هفت‌تیر، هشت شهریور و...». او به‌تازگی نیز در نشست خبری با اشاره به تبعات و هزینه‌های ماجرای بنی‌صدر، درباره مطرح‌شدن بحث عدم کفایت رئیس‌جمهور گفته است: «زیرآب‌زدن و آجر از زیرپاکشیدن درست نیست، باید همدلانه کار کرد. به یاد دارم در گذشته رئیس‌جمهوری گفت اگر می‌خواهیم مملکت پیشرفت کند، رؤسای قوا کنار بروند. این نگاه درست نیست. اگر همدلی و هم‌زبانی و همچنین مدیریت جهادی باشد، می‌شود مشکلات را حل کنیم». علی جنتی، وزیر ارشاد دولت یازدهم، در گفت‌وگویی در پاسخ به پرسشی درباره تعبیر سعید حجاریان از نتیجه فشارها به حسن روحانی، رئیس‌جمهوری و احتمال استعفا یا عدم کفایت او، گفته است: «البته مخالفان دولت ممکن است چنین پروژه‌ای را تعقیب کنند، ولی به نظر من امکان تحقق آن وجود ندارد. آقای روحانی در سال ۹۲ که وارد انتخابات و پیروز شد، در یک ملاقات خصوصی که با ایشان داشتم، بیان کرد من هوس رئیس‌جمهورشدن نداشتم، ولی شرایط کشور به‌گونه‌ای است که آمده‌ام خودم را فدا کنم تا کشور نجات پیدا کند».

رئیس‌جمهوری نظامی

البته ایده‌های جایگزین به همین موارد محدود نمی‌شود. همین یکی، دو ماه پیش بود که جمعی دیگر از اصولگرایان به وادی رئیس‌جمهوری نظامی ورود کردند و آن را گزینه مناسبی برای کشور در شرایط فعلی دانستند. سردار سلیمانی، حسین دهقان و علی شمخانی همگی با پیشینه نظامی گزینه‌هایی هستند که بعد از طرح ایده رئیس‌جمهوری نظامی به‌عنوان گزینه‌های احتمالی نامشان مطرح شده است. اخیرا روزنامه اعتماد نوشته بود: شنیده‌ها حاکی از آن است که سرتیپ حسین دهقان، مشاور صنایع دفاعی فرمانده کل قوا، اولین چهره نظامی با سودای ریاست‌جمهوری است. رئیس‌جمهوری نظامی آرزوی دیرینه جماعتی از سیاست‌ورزان ایرانی بعد از انقلاب با پیشینه راست یا اصولگرایی است؛ تا جایی که حتی به عناوینی مانند «رضاخان حزب‌اللهی» یا «رضاخان مصلح» نیز تمسک جسته‌اند. نکته تأمل برانگیز این است که مطرح‌کنندگان ایده رئیس‌جمهوری نظامی در این روزها، کسانی‌اند که یا خودشان مستقیما پیشینه نظامی داشته‌اند و شاید هنوز هم دارند یا به‌نحوی آبشخور سیاسی، فکری و اجتماعی‌شان با این حوزه گره خورده است. اولین فردی که بعد از اعتراضات دی‌ماه از آمدن یک رئیس‌جمهوری نظامی استقبال کرد، محمدعلی پورمختار، نماینده فعلی مجلس، با سابقه طولانی حضور در سپاه از زمان جنگ، همین‌طور ناجا با سمت‌های فرمانده و مدیریت‌های ارشد بود. او به خبرآنلاین گفته بود: «رسانه‌ها این را تشدید می‌کنند و گسترش می‌دهند که نظامی‌ها نباید رئیس‌جمهور شوند؛ من اعتقاد دارم اگر یک نظامی رئیس‌جمهور شود، حتما می‌تواند کشور را از مشکلات نجات بدهد». بعد هم در پاسخ به این پرسش که یعنی باید منتظر باشیم یک نظامی رئیس‌جمهور شود، گفته بود: «ان‌شاءالله».

حسین الله‌کرم هم که این روزها استاد علوم سیاسی یکی از واحدهای دانشگاه آزاد است، سابقه سال‌ها حضور در جنگ را دارد. او در دهه ۷۰ از پایه‌گذاران جمعیت انصار حزب‌الله شد و در بسیاری از تجمعات اعتراضی آن سال‌ها در خیابان‌های تهران به‌همراه مسعود ده‌نمکی نقش‌آفرین بود. او هم از روی‌کارآمدن یک رئیس‌جمهوری نظامی دفاع کرده بود. حسین الله‌کرم با اشاره به روی‌کارآمدن ترامپ از محتمل‌بودن ریاست‌جمهوری فردی مانند قاسم سلیمانی و پذیرش او از سوی مردم سخن گفته بود.

الله‌کرم البته به جای استفاده از واژه مستقیم «نظامی» از واژه «نظامی استراتژیک» استفاده کرده تا کمی از بار معنایی خاصش، احتمالا به‌دلیل سابقه ذهنی-تاریخی آن، نزد مردم بکاهد. او گفته بود: «اینکه یک نفر با سابقه نظامی می‌تواند کشور را نجات دهد، به مقطع زمانی و وضعیت کشور بستگی دارد. معتقدم امروز ایران قدرتی منطقه‌ای است و اگر وظایف خود را انجام ندهد، تجزیه می‌شود... یک فرد نظامی استراتژیک برای این کار شایسته‌تر است... اگر مردم به این درک برسند که ایران باید وظیفه منطقه‌ای خود را انجام دهد، حتما به فرد نظامی استراتژیک رأی خواهند داد» و در نهایت هم او در پاسخ به این پرسش که آیا امروز مردم به این درک رسیده‌اند، پاسخ داده است: «بله، رسیده‌اند».

ابراهیم فیاض هم جامعه‌شناس و استاد دانشگاهی است که خاستگاه فکری‌اش یا اصولگرایی است یا حداقل به آن بسیار نزدیک است. او دکترای فرهنگ و ارتباطات از دانشگاه امام صادق دارد؛ همان دانشگاهی که سعید جلیلی از آن فارغ‌التحصیل شده و همان‌جا هم تدریس می‌کند. او هم به نامه‌نیوز گفته بود: «...من می‌خواهم بگویم چیزی که اکنون در جهان در حال رخ دادن است، در ایران هم رخ می‌دهد؛ چون شرایط ایجاب می‌کند... اقتداری دیگر در حوزه سیاسی وجود ندارد و ادامه‌یافتن این وضعیت کشور را به فروپاشی و تجزیه می‌کشاند برای همین جامعه به‌سمت ادبیات نظامی می‌رود تا او ظرف دوره‌ای هشت‌ساله با ازبین‌بردن طبقه اشرافیت و مافیا افق جدیدی را پیش روی کشور بگشاید».

انتشار کتاب علیه روحانی

اما جدیدترین اقدام مخالفان دولت، نشر و توزیع اینترنتی کتاب «حسن روحانی در یک نگاه» است. وقتی که چند سال پیش یک مستند با عنوان «من روحانی هستم» تهیه شد، انتظار می‌رفت که مخالفان حسن روحانی به این شیوه جدید مواجهه با رقیب ادامه دهند، اما موج انتقادها از این مستند و هزینه‌هایی که در قبال آن ایجاد شد، آنچنان زیاد بود که هرچند در ادامه دولت یازدهم انتقادهای بی‌شماری را متوجه حسن روحانی کردند، اما فتیله این سبک مواجهه و نقادی با رقیب را پایین کشیدند. حالا اما در دور جدیدی از فعالیت منتقدان، دوباره آنها به سیاق سابق بازگشته‌اند. کتاب می‌نویسند، مستند می‌سازند، کلیپ تولید می‌کنند و از فضای مجازی و امکانات چندرسانه‌ای بهره می‌گیرند؛ این یعنی آنکه روحانی روزهای سختی را پیش‌رو دارد. او درحالی سه سال از ریاست‌جمهوری‌اش باقی مانده که صف مدافعانش کوتاه‌تر شده و صف منتقدانش هر روز بلندتر می‌شود. حالا منتقدان در تازه‌ترین اقدام یک کتاب منتشر کردند با عنوان «حسن روحانی در یک نگاه». این کتاب ظاهرا اجازه چاپ نگرفته و به صورت «پی‌دی‌اف» در فضای مجازی انتشار یافت و حکایت‌گر زوایای پنهان یک پروژه دیگر علیه رئیس‌جمهوری مستقر است؛ کتابی که اتفاقا از سوی جدی‌ترین مخالفان دولت همچون حمید رسایی بازنشر هم داده می‌شود و یادآور کتاب جنجالی «شنود اشباح» به قلم رضا گلپور علیه سیدمحمد خاتمی و دولت اوست.

نگاه

شادی، راهنمای سیاست و جامعه

وحید معتمدنژاد . فعال فرهنگی

● بی‌تردید در جامعه‌ای که افراد آن کمتر قادر به بروز آزادانه رفتارهای هیجانی هستند، شادی می‌تواند منجر به تولید «حس خوب زندگی» در فعالیت‌های روزمره شود.اما این حس خوب چیست و معمولا در چه زمان و مکانی برای شخص حاصل شده و به چه عواملی بستگی دارد؟گروهی شادی را ذاتی و فطری می‌دانند که در سرشت آدمی از بدو تولد نهاده شده و گروهی ریشه آن را در عشق و محبت و دوستی می‌دانند. از آنجایی که جامعه، فرهنگ، خانواده، دین، دانش، قدرت، دولت، اقتصاد، فناوری‌ها، محیط، تاریخ، افراد، تجربه‌های آدمی و تمام آنچه به انسان و زندگی‌اش مربوط است، در شادی او نقش دارند، تحلیل هرکدام از عوامل مذکور با شرایط حاکم سیاسی رابطه تنگاتنگی دارد.شادی در جامعه کنونی ما بیشتر بر مدار «برایند سیاسی و اجتماعی» سیر می‌کند و سایر عوامل فوق بیشتر حکم «اندوخته ذهنی» است که گاه در موارد ضروری بنا بر نیاز اجتماعی و فردی در شادی‌های زودگذر از آن بهره‌گیری می‌شود.چنانچه افراد جامعه، به‌ویژه جامعه ایرانی در مواردی خاص به شادی می‌پردازند، جدا از مفهوم شادی به معنای ذاتی و طبیعی آن، به ساختار اجتماعی و مناسبات قدرت سیاسی مربوط است تا از این راه، در پی تبیین هویت و ارائه مطالبات جامع خویش، آن هم به صورت مسالمت‌آمیز در بستر اجتماع باشند.درواقع چنین رویکردی نوعی ارزیابی فردی از شرایطی است که او در آن به‌سر می‌برد و به دنبال تشخیص وضعیت و موقعیت خود در برخورد با عوامل اجتماعی و سیاسی است؛ عواملی که می‌توانند هرآن او را در مسیری خاص به جلو بکشانند.یا به تعبیری جامعه امروز ایران هرآن در کمین فرصت‌هایی است تا از این طریق فاصله خود را با بدنه حاکمیت سیاسی کمتر کرده و خواسته‌های خویش را در قالب‌های گوناگون منتقل کند و شادی‌های اجتماعی گونه‌ای از این «خوداظهاری» است که رویکردی ترکیبی را به‌همراه دارد؛ رویکردی که با استفاده از نقطه‌نظرها، گردآوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل اوضاع و شرایط روز و متناسب با درک و تفاهم دوطرفه از سوی هر یک از دو طیف حاکمیت و مردم به تعامل و تکاثر اهداف «جامعه‌پسند» بینجامد.آنچه در شادی‌های اخیر در پیروزی تیم ملی ایران حائز اهمیت است، جدا از شادی‌های هیجانی، توجه به عمق همبستگی اجتماعی است.مفهومی که از این همبستگی مدنظر است، اشتراک‌نظری است که تمامی افراد جامعه ایران را شامل می‌شود تا برای هدف و آمال واحدی در کنار یکدیگر تلاش و سعی کنند.در جامعه‌ای که ما در آن به‌سر می‌بریم بنا بر اقتضائات گوناگون این همبستگی می‌تواند علاوه‌بر نتایج سودمند آن، هر لحظه به نتایج متفاوتی منجر شود.در این صورت چنانچه شکافی بین اندیشه و رفتار اجتماعی با دولت عاید شود، اولین راه «بازتعریف» و «بازتولید» روش‌های مسالمت‌آمیز و مدرن است تا فاصله‌ها به پایین‌ترین حد کاهش یابد، نظیر آنچه در تعریف نظم نوین جهانی که امروزه بر پایه اشتراک همگانی در شناسایی، فهم و سپس رفع مشکلات و معضلات اجتماعی، با یاری و کمک متقابل ملت و دولت استوار است، نیز گنجانده شده است.بنابراین بر دولت‌هاست که در رویارویی با چنین پدیده‌های شادی‌بخشی که هرازچندگاهی در جامعه رخ می‌دهند جانب پرهیز و مدارا را در پیش گرفته و سطح و مرتبه خواست اجتماعی را در این زمینه ابتدا بررسی، سنجش و در نهایت با پاسخ به مطالبات آنها، روشی نوین را پیاده‌سازی کنند تا سطح رضایتمندی جامعه در مشارکت‌های اجتماعی و سیاسی به حداکثر برسد.طبیعی است این مشارکت بنا بر گفته لوئیس کریزبرگ در کتاب خود با عنوان «جامعه‌شناسی تضادهای اجتماعی» زمانی مؤثر است که با رفع کامل محرومیت به طور مطلق از افراد، سازگاری موقعیت‌های گوناگون فردی به طور مساوی و نگاه مثبت به تصورات و تغییراتی که در ذهن مردم می‌گذرد، همراه باشد، در غیر این صورت نگاهی گذرا به این‌گونه رویدادهای اجتماعی، بار دیگر زمینه را برای مطالباتی دگرگونه در جامعه فراهم می‌کند.

نگاه

رهایی از نابسامانی اقتصادی به عزم جدی نظام نیاز دارد

● **ایرنا:** عبدالله ناصری، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، با بیان اینکه «به نظر می‌رسد بزرگ‌ترین مشکل در شرایط کنونی، نابسامانی ساختار اقتصادی و نظام مدیریتی است»، اظهار کرد: اگرچه دولت تا اندازه‌ای در این نابسامانی مقصر است، اما در سال‌های گذشته به‌تدریج از قدرت و اختیارات دستگاه اجرائی کشور در برخی حوزه‌ها کاسته شده و نهادهای موازی قوی‌تر شده‌اند. برای این اصلاح باید یک اراده بزرگ سیاسی مانند اراده‌ای که برای اجرای برجام شکل گرفت، ایجاد شود و نیاز است همه نهادها به این اصلاح ساختار ملزم باشند.